

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 12C/46/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6624203805
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Šulajová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2024:6624203805.2

Uznesenie

Okresný súd Lučenec v spore žalobkyne: A. A. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, D., zast.: Mgr. Bronislava Garajová, advokátka, so sídlom Železničná 291, Poltár proti žalovanej: C. E., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, G. H., I., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

- Konanie sa zastavuje.
- Po právoplatnosti uznesenia vec postupuje G. F. E..
- Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala uloženia povinnosti žalovanej umožniť jej prechod motorovými vozidlami a pešo po parcele CKN parcela číslo 964/6 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3760m², vedenej Okresným úradom Poltár, odbor katastrálny na Liste vlastníctva č. XXX k. ú. D..

2. Uviedla, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností v k. ú. D. zapísaných na Okresnom úrade Poltár odbore katastrálny na LV č. XXX ako C KN p. č. 965/2 zastavané plochy a nádvorie o výmere 1838m²; p. č. 965/3 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 130m²; p. č. 965/4 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 49m²; p. č. 965/5 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 103m²; p. č. 1015/4 TTP o výmere 3861m² a stavba rodinného domu s. č. 299 na C KN p. č. 965/3 a hospodárskej budovy s. č. 298 na C KN p. č. 965/5 a drevárne na C KN p. č. 965/4.

3. V teréne sa jedná o rodinný dom s príslušenstvom a dvorom a záhradou v časti J. v obci F. E., ktorý nadobudla žalobkyňa na základe kúpnej zmluvy v r. 2022 od rodiny K. a L. L.. Rodinný dom a hospodárske budovy sú postavené približne v r. 1922 zo skaly a nepálených tehál.

4. Žalovaná je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností v k. ú. D. zapísaných na Okresnom úrade Poltár, odbor katastrálny na LV č. XXX ako C KN 946/4 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3760m² a rodinného domu s. č. XXX na C KN p. č. 964/11 v podiele 1/1, ako aj ďalších pozemkov prináležiacich k rodinnému domu. Žalovaná nadobudla nehnuteľnosti v roku 2008 kúpnu zmluvou od potomkov K. L..

5. Nehnuteľnosti oboch strán sporu sa nachádzajú v časti J. obce F. E.. Časť obce - J. je spojená so samotnou obcou F. E. asfaltovou komunikáciou, ktorá končí približne na hranici intravilánu, následne ide cca 3 km o poľnú cestu, vysypanú štrkom, ktorá pokračuje k usadlosti M., N., O., pomedzi rodinné domy p. E. a A. B. a následne sa cesta rozdvaja a vedie na E. popri dome rodiny P. a na J. Q.. Na niektorých častiach poľná cesta vedúca k rodinným domom strán sporu kopíruje E KN p. č. 1270 (pôvodne plánovaná cesta na E KN p. č. 1270 vo vlastníctve Slovenskej republiky, sa nikdy nezrealizovala a zostala v skutočnosti iba pozemkom, na viacerých miestach už zarasteným náletovými drevinami), avšak na

väčšej časti v skutočnosti približne 100 rokov vedie po iných súkromných pozemkoch. Príjazdová cesta je vyznačená už na mapách z roku 1955.

6. V časti príjazdovej cesty k nehnuteľnostiam strán sporu vedie komunikácia po pozemku žalovanej - C KN p. č. 964/6 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3760m², tak ako je to viditeľné na ortofotomape. Po odkúpení nehnuteľností v r. 2022, pristúpila žalobkyňa k vyčisteniu svojho pozemku od náletových drevín a rekonštrukcii domu. Od jesene roku 2023 však dochádza medzi stranami sporu ku konfliktom, ktoré vyústili najprv do zahradenia prístupovej komunikácie dráteným oplotením a následne výstavbou oplotenia pozostávajúceho zo stĺpikov v betónových pätkách.

7. Žalobkyňa sa obrátila na obec F. E. so žiadosťou o vyjadrenie vo veci užívania príjazdovej cesty. Obec F. E. potvrdila, že cez pozemok C KN p. č. 964/6 zastavané plochy a nádvorie 3760m², k. ú. D. vedie dlhodobá účelová komunikácia, ktorá spája obec F. E. so J. Q. a E.. Túto komunikáciu používajú všeobecne obyvatelia, ako aj majitelia domov v časti J. (pôvodne L., A.) v súčasnosti A. B. a C. E. na prístup k svojim domom. Komunikáciu používajú aj poľnohospodárske subjekty na prístup k obrábaným pozemkom. Cesta bola vybudovaná svojpomocne obyvateľmi a je čiastočne poľná a čiastočne vysypaná štrkom. Cestu si udržiavajú sami obyvatelia miestnej časti J..

8. Z čestných vyhlásení osôb staršieho veku a znalých miestnych pomerov vyplýva, že cesta vedie po súkromných aj štátnych pozemkoch od obce F. E. do J., v rôznej kvalite, vedie popri domových usadlostiach M., N., O., pomedzi rodinné domy p. E. a A. B., kde sa delí na dve časti. Jedna vedie na E. popri dome rodiny P. a druhá na J. Q.. Cesta je minimálne taká stará ako rodinné domy, ktoré na J. stoja 90 - 100 rokov. Pani E. odkúpila dom a pozemky od K. L. a títo majitelia prechodu cez svoj pozemok nikdy nebránili.

9. Potom, ako začala žalovaná stavať cez cestu už oplotenie s betónovými základmi, podala žalobkyňa sťažnosť na stavebný úrad, a požiadala o vyjadrenie, či žalovaná ohlásila stavbu oplotenia ako drobnú stavbu.

Listom zo dňa 10.07.2024 obec F. E. potvrdila, že žiadne ohlásenie drobnej stavby neexistuje. Vzhľad vybudovaného oplotenia je zrejmý z priloženej fotodokumentácie. Žalobkyňa, ako aj susedia, poľnohospodárske subjekty, užívajú účelovú komunikáciu ako príjazdovú cestu k svojim nehnuteľnostiam. Účelová komunikácia vedie cez pozemok žalovanej približne 90 - 100 rokov.

10. Žalobkyňa poukázala na § 22 ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb.

11. Pozemná komunikácia v danej lokalite je verejne prístupná a je z nej zabezpečený prístup nielen k stavbe žalobkyne, ale aj k ostatným rodinným domom, postaveným minimálne pred 80. rokmi, pričom komunikácia predstavuje spojnicu aj so susediacimi obcami E. (časť obce H. R. a J. Q. (mesto D.)), zároveň komunikáciu využívajú poľnohospodárske subjekty. K rodinným domom v danej lokalite musí byť zároveň zabezpečený prístup aj pre záchranné zložky. Predmetná pozemná komunikácia alebo jej časť vo vlastníctve žalovanej a ďalších osôb predstavuje účelovú komunikáciu alebo aj miestnu komunikáciu, v každom prípade ide o pozemnú komunikáciu, ktorú môže každý užívať spôsobom zachovávajúcim pravidlá premávky na pozemných komunikáciách na určený účel, t. j. na uskutočňovanie dopravy po nej.

12. Cestná komunikácia postavená na pozemkoch žalovanej má znaky účelovej komunikácie podľa § 1 ods. 2 písm. d) v spojení s § 22 cestného zákona. Účelové komunikácie však spravidla nie sú stavbou (vecou) podľa občianskeho práva. Predstavujú určité stvárnenie či spracovanie povrchu pozemku (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo1911/2000 zo dňa 20.03.2002, obdobne sp. zn. 22Cdo766/2011 zo dňa 24.06.2014). Uvedenému záveru nasvedčuje aj znenie § 22 vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách, podľa ktorého účelovými komunikáciami môžu byť aj poľné a lesné cesty, príchodové cesty k zárodom, staveniskám, lomom a k iným objektom. Zákon a ani vykonávacia vyhláška kvalitu účelovej komunikácie nestanovuje, rozhodujúce je, aby spĺňala podmienky podľa § 22 cestného zákona v spojení s § 1 ods. 3 cestného zákona. V rámci skúmania uvedených podmienok judikatúra súdov (uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo4955/2015 zo dňa 02.08.2017) stanovila, že verejne prístupná účelová komunikácia existuje za splnenia nasledujúcich štyroch podmienok:

1) stálosť a poznateľnosť v teréne,

- 2) zákonný účel podľa § 22 cestného zákona,
- 3) súhlas vlastníka s verejným užívaním,
- 4) nutná komunikačná potreba.

13. Pozemná komunikácia na pozemkoch žalovanej je stála a poznateľná v teréne, pretože spĺňa podmienky stanovené v § 1 ods. 3 cestného zákona. V celej svojej časti na pozemku žalovanej je tvorená cestným telesom v základových vrstvách štrkodrvy. Skutočnosť, že kvalita cestnej komunikácie je rôzna, nezakladá prekážku jej efektívneho využívania na účel, pre ktorý slúži. Aj v zmysle § 22 vyhlášky č. 35/1984 Zb. sa za účelové komunikácie považujú napríklad lesné a poľné cesty. Na pozemkoch, kde pozemná komunikácia nie je finalizovaná, ide o zhutnený rokmi obnovovaný násyp štrkodrvy, ktorý zjavne svojim okrajom (násypom) definuje svoje vlastné cestné teleso.

14. Vo vzťahu k naplneniu zákonného účelu podľa § 22 cestného zákona, pozemná komunikácia slúži spojeniu nehnuteľností s ostatnými pozemnými komunikáciami, slúži k spojeniu jednotlivých rodinných domov a nehnuteľností s inými pozemnými komunikáciami. Preto pozemok žalovanej, ktorý spĺňa uvedené kritérium sa stáva účelovou komunikáciou zo zákona. Bez toho, aby bolo potrebné o ich kategorizácii ako účelovej komunikácie vydávať správne rozhodnutie. V tej súvislosti je možné poukázať na § 4c ods. 1 cestného zákona, podľa ktorého cestnú sieť tvoria diaľnice a cesty, nie účelové komunikácie. Podľa § 4c ods. 3 cestného zákona sa cesty, ktoré nie sú potrebné na účelné usporiadanie cestnej siete, môžu sa z tejto siete vyradiť a zaradiť do siete miestnych ciest alebo preradiť medzi účelové cesty alebo zrušiť. Z toho vyplýva, že účelové pozemné komunikácie sa ani nezaraďujú do cestnej siete, alebo siete miestnych komunikácií. Preto o ich charaktere sa podľa cestného zákona nevyžaduje osobitné rozhodnutie správneho orgánu. V danej veci je preukázaný aj súhlas právnych predchodcov žalovanej, ale aj jej samej s verejným užívaním svojich pozemkov pre účely účelovej komunikácie. V § 6 ods. 1 cestného zákona je upravené tzv. právo všeobecného užívania pozemných komunikácií (teda aj účelových komunikácií, porovnaj § 1 ods. 2 cestného zákona). V zmysle neho môže každý v medziach pravidiel cestnej premávky užívať pozemné komunikácie obvyklým spôsobom na účely, na ktoré sú určené. Právo všeobecného užívania účelovej komunikácie je však potrebné vykladať v súvislosti so znením § 22 ods. 3 cestného zákona, ktorý rozdeľuje účelové komunikácie na tzv. verejné a neverejné. Za neverejné účelové cesty sa považujú cesty v uzavretých priestoroch alebo objektoch. A contrario možno všetky ostatné účelové komunikácie považovať za verejné, pokiaľ ich obec nevyhlási so súhlasom vlastníka účelovej komunikácie za neverejné. Právna doktrína však k skúmaniu toho, či ide o verejnú alebo neverejnú účelovú komunikáciu vytvorila tzv. teóriu venovania, podľa ktorej sa vyžaduje súhlas vlastníka pozemku s verejným užívaním účelovej komunikácie. Ten môže byť daný výslovnou, ako aj konkludentne. Pokiaľ vlastník zriadi pozemnú komunikáciu, ktorá má znaky účelovej komunikácie podľa § 22 cestného zákona, vznikne k nej právo všeobecného užívania. Je potrebné vychádzať z toho, že vlastník komunikáciu zriadil s vedomím a predpokladaným súhlasom jej všeobecného užívania. Pokiaľ chcel toto právo vylúčiť, mohol objekt uzavrieť pred jej zriadením, a tým by došlo k vzniku neverejnej účelovej komunikácie. V tomto prípade tak nejde o nútené obmedzenie jeho vlastníckeho práva, ale o obmedzenie vzniknuté na základe dobrovoľného konania vlastníka. Žalovaná v predmetnej veci prístup na svoje pozemky neuzavrela, pretože bolo nesporné, že pozemky žalovanej žalobkyňa, ako aj ostatní obyvatelia užívajú za účelom prechodu a prejazdu. Ani nepožiadala obec, aby bola uvedená pozemná komunikácia vyhlásená za neverejnú. Pozemná komunikácia na pozemkoch žalovanej slúži nutnej komunikačnej potrebe.

15. Na pozemku žalovanej sa nachádza účelová komunikácia, ktorá je verejná. Z toho dôvodu patrí žalobkyni podľa § 6 ods. 1 cestného zákona právo jej všeobecného užívania, podľa ktorého v zmysle predpisov upravujúcich premávku smie užívať uvedenú pozemnú komunikáciu obvyklým spôsobom na účely, na ktoré sú určené. V tomto prípade na právo prechodu a prejazdu, avšak za podmienok upravujúcich cestnú premávku. Žalobkyni preto patrí právny titul, pre ktorý je žalovaná ako vlastníka pozemkov, na ktorých je účelová komunikácia postavená, povinná strpieť zásahy do svojho vlastníckeho práva žalobkyňou.

16. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je urýchlená ochrana ohrozených alebo porušených práv. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie len z dvoch dôvodov, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak existuje obava, že bude ohrozená exekúcia. Neodkladné opatrenie je opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho práv a oprávnených

záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu.

Podľa § 336 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

Má za to, že vydaním neodkladného opatrenia v jej prípade možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami a nie je potrebné ukladať žalobkyni povinnosť podať žalobu vo veci samej.

17. Podľa § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

18. Podľa § 10 ods. 1 CSP, ak spor alebo vec patrí do právomoci iného orgánu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví a spor alebo vec mu postúpi. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

19. V predmetnej veci predovšetkým súd skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť, ktorá povinnosť mu vyplýva priamo z ustanovenia § 161 ods. 1 CSP. Procesné podmienky predstavujú základné procesné predpoklady, aby mohol súd autoritatívne rozhodnúť vo veci samej. Existencia a splnenie procesných podmienok je predpokladom poskytnutia súdnej ochrany ohrozeným alebo poškodeným subjektívnym právam v rozsahu článku 1 CSP. Súd je povinný zisťovať ich existenciu a splnenie v každom štádiu konania.

20. Jednou z neodstrániteľných podmienok konania je právomoc, ktorá je odrazom zásady legitimity a predstavuje oprávnenie určitého štátneho orgánu riešiť otázky, ktoré sú zákonom zverené do jeho kompetencie.

21. Civilný sporový poriadok v § 3 upravuje právomoc všeobecných súdov v tom zmysle, že určuje, že súdy prejednávajú a rozhodujú civilné spory a iné civilné právne veci, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Súdy neprejednávajú a nerozhodujú právne veci vyplývajúce z verejnoprávných vzťahov, s výnimkou prípadov, ak zákon výslovne zveruje takéto právne veci do právomoci civilného súdu (§ 4 CSP). Absencia civilnej právomoci má vždy za následok zastavenie konania a postúpenie veci na prejednanie a rozhodnutie tomu orgánu, do ktorého právomoci daná vec patrí (§ 10 CSP).

22. Pre vyriešenie otázky, či tá - ktorá vec patrí do právomoci súdu v zmysle uvedených ustanovení, je nevyhnutné predovšetkým zistiť, z ktorého právneho vzťahu žalobca vyvodzuje žalobou uplatnený nárok (predmet súdneho konania), tento vzťah dôsledne analyzovať a následne po právnej stránke správne vyhodnotiť. Pre analýzu právneho vzťahu a posúdenie jeho povahy z hľadiska právomoci súdu je rozhodujúce obsahové hľadisko, teda akú majú povahu práva a povinnosti strán, tvoriace obsah tohto právneho vzťahu. Len uvedené kritérium je určujúce pre posúdenie, či žalobou uplatnený nárok je vyvodzovaný z takého právneho vzťahu, ktorý bolo možné podriaďiť pod niektorý z právnych vzťahov vymenovaných v § 3 CSP.

23. Výstavbu, užívanie a ochranu pozemných komunikácií, práva a povinnosti vlastníkov a správcov pozemných komunikácií a ich užívateľov, ako aj pôsobnosť orgánov štátnej správy a orgánov štátneho odborného dozoru vo veciach pozemných komunikácií upravuje zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej len cestný zákon).

23.1 Pozemné komunikácie sa rozdeľujú podľa dopravného významu, určenia a technického vybavenia na a) diaľnice, b) cesty, c) miestne cesty, d) účelové cesty. (§ 1 ods. 2 cestného zákona). Účelové cesty slúžia spojeniu jednotlivých výrobných závodov alebo jednotlivých objektov a nehnuteľnosti s ostatnými pozemnými komunikáciami alebo komunikačným účelom v uzavretých priestoroch alebo objektoch. Pre povolenie stavby účelovej cesty platí ustanovenie § 16 cestného zákona. Účelové cesty sa členia na verejné a neverejné. Účelové cesty v uzavretých priestoroch alebo objektoch sú neverejné. Verejnú účelovú cestu môže príslušná obec vyhlásiť za neverejnú len so súhlasom jej vlastníka (§ 22 cestného zákona).

23.2 Podľa § 3 ods. 2 cestného zákona, miestnu štátnu správu vo veciach miestnych ciest a účelových ciest vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Obce na miestnych cestách a na účelových cestách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská. Obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy prejednávajú priestupky podľa § 22c cestného zákona na úseku miestnych ciest a účelových ciest. Ďalšie povinnosti obciam vyplývajú z vlastníctva miestnych ciest (§ 3d ods. 3 cestného zákona); napr. udržiavanie miestnych ciest v stave zodpovedajúcom určenému účelu, vedenie technickej evidencie, zabezpečovanie informačného systému zimnej spravodajskej služby a zabezpečovanie stavebnotechnického vybavenia (§ 3d ods. 6, 8 a 10 cestného zákona).

23.3 V zmysle § 2 ods. 2 písm. a/ vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon) sú tieto orgány pri plnení svojich úloh aj oprávnené zakázať konanie osôb a zastaviť činnosť organizácií, prípadne zakázať pokračovanie v nej, ak ohrozujú komunikáciu alebo bezpečnosť premávky na nej.

23.4 Na konanie podľa cestného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (§ 23 cestného zákona).

24. Z citovaných ustanovení cestného zákona vyplýva, že otázky užívania účelových ciest nie sú inštitútom súkromného práva, ale verejnoprávnym oprávnením.

25. Žalobkyňa sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha uloženia povinnosti žalovanej umožniť jej prechod motorovými vozidlami a pešo po parcele, ktorá je dlhodobou účelovou cestou, ktorá je verejná. Uvedené vyplýva aj z potvrdenia Obce F. E., ktoré do súdneho spisu žalobkyňa doložila. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia teda smeruje k úprave užívania pozemnej komunikácie - účelovej cesty, ide o verejnoprávne oprávnenie upravené osobitným predpisom. O právach a povinnostiach vo vzťahu k pozemným komunikáciám je oprávnený rozhodnúť príslušný správny orgán a nie všeobecný súd v rámci súkromnoprávnej žaloby, resp. nariadenia neodkladného opatrenia.

26. K rovnakému záveru dospel už Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 3Cdo/1385/2015 v uznesení zo 6. marca 2017 (ktoré rozhodnutie prešlo testom ústavnosti por. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 21. novembra 2017 sp. zn. III. ÚS 689/2017) a v druhovo totožnej veci toho istého dovolateľa v uznesení z 27. januára 2021 sp. zn. 5Cdo/60/2018, ako aj sp. zn. 7Cdo/195/2020 z 29. apríla 2021. Prejednávajúce senáty sa stotožnili s názorom, že otázky užívania pozemných komunikácií nemôžu prejednávať a rozhodovať súdy v občianskom súdnom konaní, ale príslušné správne orgány.

27. Keďže na rozhodovanie v danom spore nie je daná právomoc súdu, súd v zmysle § 10 ods. 1 CSP konanie zastavil, a súčasne rozhodol o postúpení veci Obci F. E. ako orgánu, do kompetencie ktorého daná vec patrí.

28. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania, preto by mala nahradiť žalovanej trovy konania. Z dôvodu však, že žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na trovy toho, kto odvolanie podal.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).